

L.P. Raynaud

Om Hem te kennen

Over geestelijke groei

'(...) om Hem te kennen en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap aan Zijn lijden, terwijl ik aan Zijn dood gelijkvormig word'.

Filippenzen 3:10

Godskennis

Vertrouwen op God en kennis van de rijkdom van Zijn genade en liefde in Christus zijn de voornaamste dingen die God verwerkelijkt wil zien in het hart van een verlost zondaar. Dit is nauw verbonden met de kennis van onze Heer Jezus Christus. Johannes schrijft daarover, als hij zegt: *'Ik schrijf u, vaders, omdat u Hem kent die van het begin af is'* (1 Joh. 2:13). Het is dus belangrijk te beantwoorden aan de dingen die God in ons wil zien: steeds meer en beter de Persoon van Christus te leren kennen en te *'komen tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God, tot een volwassen man, tot de maat van de volgroeidheid van de volheid van Christus'* (Ef. 4:10-16).

De toestand van de volwassen man in deze tekst heeft betrekking op het groeien in de kennis van Christus. Het is duidelijk dat we die toestand in volmaaktheid zullen bereiken, als we bij de Heer in de heerlijkheid zullen zijn. In de heerlijkheid zullen we kennen, zoals wij gekend zijn. Toch is het de wil van God onze Vader dat wij, zolang we op aarde zijn, zullen groeien *'in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus'* (2 Petr. 3:18). Met dat doel heeft Hij ons het Woord gegeven en ook de Heilige Geest. Het is de Geest van de waarheid, die Christus verheerlijkt en die van Hem getuigt. Hij neemt het uit het Zijne en verkondigt het aan ons. Hij past het Woord toe op ons hart om ons Christus te laten *'kennen, en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap aan Zijn lijden'*.

'Niemand heeft ooit God gezien', zegt de evangelist Johannes. Maar ook: 'de eniggeboren Zoon die in de schoot van de Vader is, die heeft Hem verklaard' (Joh. 1:18). Maar als wij groeien in de kennis van onze Heer Jezus Christus, zullen wij ook toenemen in de kennis van God. Want de Heer zegt: '*Ik en de Vader zijn één*' (Joh. 10:30). En verder: 'Als u Mij zou kennen, zou u ook Mijn Vader kennen' (Joh. 8:19). Het resultaat is dat wij dan ook onszelf beter leren kennen.

De kennis van God onder Israël

God had Zich aan Israël bekendgemaakt als Jahweh en hen bevrijd uit de slavernij. Hij verloste hen met een uitgestrekte arm en door grote oordelen, opdat het volk zou weten dat Hij de Heere was (Ex. 6:6). Hij heeft Zich doen kennen door de kracht van het oordeel (Ps. 9:16). Israël is als gevolg hiervan wonderlijk bevrijd. In Exodus 15 zong het volk tot eer van Hem: 'Wie is als U, verheerlijkt in heiligheid, ontzagwekkend in lofzangen, U Die wonderen doet?' (vs. 11). Maar Israël was nog niet gebracht in het land waar de Heere hen wilde hebben. Ze hadden nog geen heiligdom, een passende woning voor Hem die hen had verlost (vs. 17).

Heeft het volk volhard in deze kennis van Hem? Helaas, de geschiedenis en de geschriften van de profeten laten iets anders zien. Ondanks alle zorg en alle zegeningen waarmee God hen had overladen, kende Israël God niet (Jes. 1:3). Het volk zocht aardse genoegens en wat aantrekkelijk voor het hart was. Maar het kende het werk van God en van Zijn handen niet echt. Doordat het geen kennis had, ging het in ballingschap; zijn edelen leden honger en zijn menigten versmachtten van dorst (Jes. 5:12-13).

Niet alleen hadden zij geen kennis, maar zij weigerden Hem te kennen (Jer. 9:6). Zij hielden het hart gesloten voor de vreze Gods, hoewel die het begin van de wijsheid is. De vermaningen van Jeremia werden door hen in de wind geslagen (Jer. 2:1-9). Israël was gekomen op het punt dat het – ondanks een uiterlijke kennis en belijdenis – een voorwerp van oordeel werd. God was verplicht dit over hen uit te spreken (Mal. 2:1-3).

Onze kennis van God

Is dit bij ons ook niet vaak aan de hand? Verwarren wij niet dikwijls een bepaalde Bijbelkennis met de werkelijke kennis van God? Stellen wij ons niet vaak tevreden met *verstandelijke* kennis (die opblaast), in plaats van de kennis van het *hart*? Maar dit is '*het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die U gezonden hebt*' (Joh. 17:3). Vermaningen door het Woord worden

vaak ervaren als een aangenaam lied dat in onze oren klinkt, maar ons hart neemt het niet op (Ezech. 33:31-33). Laten we dus opletten, want *'al deze dingen nu zijn hun overkomen als voorbeelden en zijn beschreven tot waarschuwing voor ons, op wie de einden van de eeuwen zijn gekomen'* (1 Kor. 10:11).

Omdat de kennis van het hart ontbreekt, wordt zowel persoonlijk als gemeenschappelijk de geestelijke armoede openbaar. Door het gebrek aan kennis van God – hoewel Zijn oog voortdurend op ons is gericht – zijn onze wandel en ons getuigenis zo zwak. In Sardis had men de naam te leven, maar zij waren dood (Openb. 3:2). In Laodicea dacht men rijk te zijn, maar men was arm (Openb. 3:17). Ze dachten dat ze leefden en rijk waren en ze spreidden dit zelfvoldaan ten toon. Maar in werkelijkheid was dood en armoede hun deel. Dan wordt er een oordeel over hen uitgesproken. De harten kenden Christus niet, en als gevolg daarvan ook God niet. *'Wie in Hem blijft, die zondigt niet; wie zondigt, die heeft Hem niet gezien, noch gekend'* (1 Joh. 3:6).

Groei in kennis

Als we de kennis zoeken die opbouwt – de kennis van de Persoon en de onpeilbare rijkdommen van Christus – dan zal die kennis onze harten steeds meer laten genieten van de liefde en de genade van God, en van al de zegeningen waarmee wij gezegend zijn in de hemelse gewesten in Christus (Ef. 1:3). Hierdoor en doordat we de Heilige Geest hebben ontvangen, zijn wij in staat de wijsheid van de raadsbesluiten van God te begrijpen. Het zal ons tot aanbidding van de liefde van de Vader brengen. We mogen Hem de lof geven die Hem toekomt. Genade en vrede worden vermenigvuldigd in de kennis van God, en van Jezus onze Heer (2 Petr. 1:2-3).

Maar het belangrijkste is dat de kennis van de Persoon van Christus onze harten dichter aan Hem verbindt. Hij zal voor ons steeds heerlijker worden. Het zal ons doen leven waar Hij is. Zijn liefde zal ons hart vervullen, zodat we Hem trouw zullen dienen in afwachting van Zijn komst. We zullen met verlangen uitkijken naar Zijn wederkomst en weinig interesse meer hebben in de aardse dingen. Paulus zegt van het laatste: *'Maar wat winst voor mij was, heb ik om Christus' wil schade geacht. Jazeker, ik acht ook alles schade te zijn om de uitnemendheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heer'* (Fil. 3:7-8).

Door de kennis van Christus zullen we ook onszelf beter leren kennen. Wij zullen een positie innemen die past in Zijn tegenwoordigheid, maar met vertrouwen en geloof. In Matteüs hadden de melaatse en de hoofdman een bepaalde kennis van de Heer. Maar de kennis van de hoofdman ging die van de melaatse ver te boven.

De melaatse wist dat Jezus God was, en dat Hij alleen de macht had hem te genezen. Hij kende Zijn macht, maar twijfelde aan Zijn liefde. De hoofdman kende niet alleen de kracht van de Heer, maar ook Zijn liefde. Hij legde Hem dan ook de toestand van zijn geliefde slaaf voor op ongeveer dezelfde wijze als later de zussen van Lazarus zouden doen, toen ze een boodschap tot Jezus zonden: 'Die u liefhebt is ziek'.

De hoofdman kende ook de grootheid en majesteit van Heer. Hij wist dat de Heer groter en verhevener was dan hijzelf. Hij achtte zichzelf niet waardig naar Hem toe te gaan en verzocht de oudsten van de Joden te bemiddelen, hoewel zij van hem getuigden: *'Hij is het waard dat U dit voor hem doet, want hij heeft ons volk lief en heeft zelf de synagoge voor ons gebouwd'*. Hij voelde zichzelf niet waardig genoeg en bleef de plaats van een vreemdeling innemen (Luc. 7:4-6). Iemand die geen verdienste en geen recht in Israël had, iemand die geen deel had aan de verbonden van de beloften. Hij liet door zijn vrienden tegen de Heer zeggen: *'ik ben niet belangrijk genoeg dat U onder mijn dak binnenkomt'*.

De kennis van Christus zal ons altijd een diep gevoel van eigen geringheid geven. Nederige mensen zijn echter de voorwerpen van Zijn genade. Wij hebben niets in onszelf en hebben alles van Hem ontvangen. Hoe beter wij onze Heer Jezus Christus kennen, hoe meer wij onze onwaardigheid zullen zien. Maar ook hoe meer wij op God zullen vertrouwen en ons geloof bevestigd zal worden.

Kennis verwerven door het Woord

Deze kennis krijgen we door de werking van het Woord. Ze wordt opgenomen in onze harten met de hulp en onder de leiding van de Heilige Geest. God spreekt in Zijn Woord over Zijn Zoon als het eeuwige Voorwerp van Zijn liefde. Hij is de Man van Zijn raadsbesluiten, in Wie Hij al Zijn welbehagen heeft gevonden, in Wie *'Hij ons de verborgenheid van Zijn wil heeft bekendgemaakt, naar Zijn welbehagen'* (Ef. 1:9).

Het Woord van God heeft de volgende uitwerking op ons:

- het maakt ons Christus bekend, die God is over alles, gezegend tot in eeuwigheid;
- het toont Hem ook in Zijn volmaakte mensheid;
- het stelt ons Hem voor in verschillende karakters (Dienstknecht, Profeet, Koning, Hogepriester), die elk in staat zijn de harten te vullen met liefde, blijdschap, vrede, vertrouwen, troost, hoop en met de wens Zijn naam te verheerlijken en zelf Zijn gezegende karaktereigenschappen te vertonen;

- het toont ons Zijn persoonlijke voortreffelijkheid en Zijn ambtelijke heerlijkheden;
- het toont ons de schoonheid van Zijn aanbiddelijke volmaaktheid, die op aarde geschitterd heeft tijdens Zijn leven, maar vooral in Zijn lijden en sterven, in de overgave en het opofferen van Zichzelf aan God als een welriekende reuk;
- het houdt ons Zijn liefde voor en toont Zijn genade, barmhartigheid, vernedering, gehoorzaamheid, afhankelijkheid, gerechtigheid, goedheid, heiligheid, wijsheid, macht, grootheid en majesteit;
- het laat Zijn eenheid met de Vader zien, Zijn taak als de volmaakte Dienstknecht en de vreugde die Hij erin vond de wil van de Vader te doen – een wil die Zijn voedsel en Zijn vermaak was;
- het spreekt over Zijn woorden van genade en waarheid, altijd met zout besprengd. Het medelijden waardoor Hij werd bewogen door de nood van arme zondaars treft onze harten;
- het vertelt ons de geschiedenis van Zijn leven, verwerping, lijden, het vergoten bloed, Zijn dood, opstanding en hemelvaart. Dit vult ons met bewondering, lof en aanbidding;
- het schildert ons het kruis, waar we Christus zien en ook Wie God is, en onze harten worden vervuld met vrede en vertrouwen.

De kennis van de betere dingen

Het werk van de Heer en wat Hij doet voor de Zijnen, versterkt ons geloof en ons vertrouwen in Hem. De plaats die Hij inneemt en de heerlijkheid die Hij heeft aan de rechterhand van de Majesteit in de hoge, getuigt van de voldoening die God heeft gevonden in Zijn verlossingswerk. Hij is Hogepriester geworden tot in eeuwigheid naar de ordening van Melchisedek (Hebr. 7:11). Hij staat garant voor een beter verbond. Hij is de trouwe en barmhartige Hogepriester, die altijd leeft om voor ons tussenbeide te treden (Hebr. 7:25). Hij is de Voorspraak, die steeds bereid is onze zaak te verdedigen (1 Joh. 2:1-2).

Hij is de verzoening voor onze zonden. Hij is de bedienaar van het heiligdom en van de ware tabernakel, die de Heer heeft opgericht, en niet een mens (Hebr. 8:2). In Hem zijn wij gezegend met alle geestelijke zegening in de hemelse gewesten (Ef. 1:3). Door Zijn bloed hebben wij volle vrijmoedigheid om in te gaan in het heiligdom langs de nieuwe en levende weg die Hij ons heeft ingewijd door het voorhangsel heen, dat is Zijn vlees (Hebr. 10:19-20). Zijn aanwezigheid op de troon van de Vader is voor ons de zekerheid en de garantie van onze eeuwige toekomst. En van onze

plaats in het Vaderhuis, waar Hij ons spoedig zal invoeren. Hij is onze Hoop, en Zijn wederkomst vervult ons met vreugde en troost.

De kennis van Hemzelf

Zo leren we Christus beter kennen. Als wij Zijn Woord bewaren, zal Hij Zich aan ons openbaren en maakt Hij woning bij ons (Joh. 14:21-23). Als wij ons door Hem laten leiden en wandelen in het licht van Zijn tegenwoordigheid, worden we door Hem bewaard in Zijn liefde. In gemeenschap met de Heer kunnen we verwerkelijken wat Zijn Woord ons leert, en dan ervaren we Zijn liefde, genade en medeleven. Hij toont ons Zijn kracht en wonderlijke verlossing. Hij draagt ons op Zijn hart en op Zijn machtige schouders. Wij mogen Zijn vriendschap ondervinden, en alles aan Hem toevertrouwen. Hij vertelt ons wat Hij van Zijn Vader heeft gehoord.

Als wij Zijn juk op ons nemen, leren wij van Hem. Wie is een Leermeester zoals Hij (Job 36:22)? In Zijn gemeenschap leren wij Hem kennen *'als een beschutting tegen de wind, een schuilplaats tegen de vloed, als waterbeken in een dorre streek, als de schaduw van een zware rots in een dorstig land'* (Jes. 32:2). Daar genieten wij van de vrede die Hij ons geeft (Joh. 14:27). Wij kunnen stil en gerust zijn: *'Hij is mijn rots, mijn hulp en mijn beschutting, zodat ik niet wankelen zal'* (Ps. 62:5-6). In de verwachting van Zijn komst zien wij Hem als de Morgenster opgaan in onze harten en horen Hem zeggen: *'Ik kom spoedig'* (Openb. 22:20).

Het Woord toont wat Hij is voor de Vader, voor de Gemeente, voor ons. Maar in Zijn gemeenschap genieten wij van Hemzelf, en van het deel dat we met Hem hebben. In Zijn gemeenschap kennen wij Hem als Degene die de lofzang aanheft in de gemeente. Als we zo dicht aan Hem verbonden zijn, zoals de rank aan de wijnstok, dan verwerkelijken we dat Hij ons leven is. Dan kunnen we de karaktertrekken van Hemzelf vertonen, Zijn licht doorgeven, weerspiegelen, uitstralen; en vrucht dragen voor God.

Het is het verlangen van de Heer dat de Zijnen, die Hij wil zegenen, in Zijn gemeenschap leven. Hij werkt aan ons hart om alles wat dit verhindert weg te nemen. Zijn macht is boven alles en iedereen verheven. Hij heerst over de satan, de wereld, de zonde en de dood. Maar Hij wast ook liefdevol de voeten van Zijn discipelen, opdat zij groeien in de kennis van Hem.

Wij kennen Zijn Persoon pas ten volle, wanneer wij Hem zullen zien zoals Hij is. *'Want wij kennen ten dele en wij profeteren ten dele (...). Want wij kijken nu door een spiegel, wazig, maar dan van aangezicht tot aangezicht, nu ken ik ten dele, maar dan zal ik kennen zoals ik ook gekend ben'* (1 Kor. 13:9, 12). In afwachting

daarvan streven we naar volmaaktheid (2 Kor. 13:11), en zijn we niet werkeloos of onvruchtbaar wat de kennis van onze Heer Jezus Christus betreft (2 Petr. 1:8). Het doel van het geloof is Hem te kennen en naar Zijn beeld veranderd te worden van heerlijkheid tot heerlijkheid (2 Kor. 3:18).

Tot besluit

Wij moeten nog veel van Hem leren kennen, en wat wij weten is weinig in vergelijking met wat we in de heerlijkheid van Hem zullen genieten. Toen Israël het land veroverde, werd na jaren strijd gezegd dat er nog veel land overbleef om te veroveren (Joz. 13:11). Zo is het ook bij ons, wat betreft de dingen die wij bezitten in de kennis van onze Heer Jezus Christus. We zijn traag van hart en ons geloof is klein, en de Heer zou kunnen zeggen: *‘Ben ik zo lange tijd bij u en heb je Mij niet gekend?’* (Joh. 14:9).

Maar laten we niet ontmoedigd raken in het verwerven van kennis van de Persoon van Christus. Laten we ons ook niet laten afleiden door de dingen van de aarde, de tegenstander, ons vlees of onze eigen gedachten. Laten eraan denken dat onze oude mens met Hem is gekruisigd en dat wij ten opzichte van de zonde dood zijn, maar voor God levend in Christus Jezus (Rom. 6:6, 11).

‘Voeg om deze reden echter ook, met inbreng van alle ijver, bij uw geloof de deugd, en bij de deugd de kennis, en bij de kennis de zelfbeheersing, en bij de zelfbeheersing de volharding, en bij de volharding de godsvrucht, en bij de godsvrucht de broederliefde, en bij de broederliefde de liefde. Want als deze dingen bij u aanwezig en overvloedig zijn, laten zij u niet werkeloos of onvruchtbaar wat de kennis van onze Heer Jezus Christus betreft’ (2 Petr. 1:5-8). Want dan ontvangen we *‘rijkkelijk de ingang in het eeuwige koninkrijk van onze Heer en Heiland Jezus Christus’*.

Oude Sporen 2017

